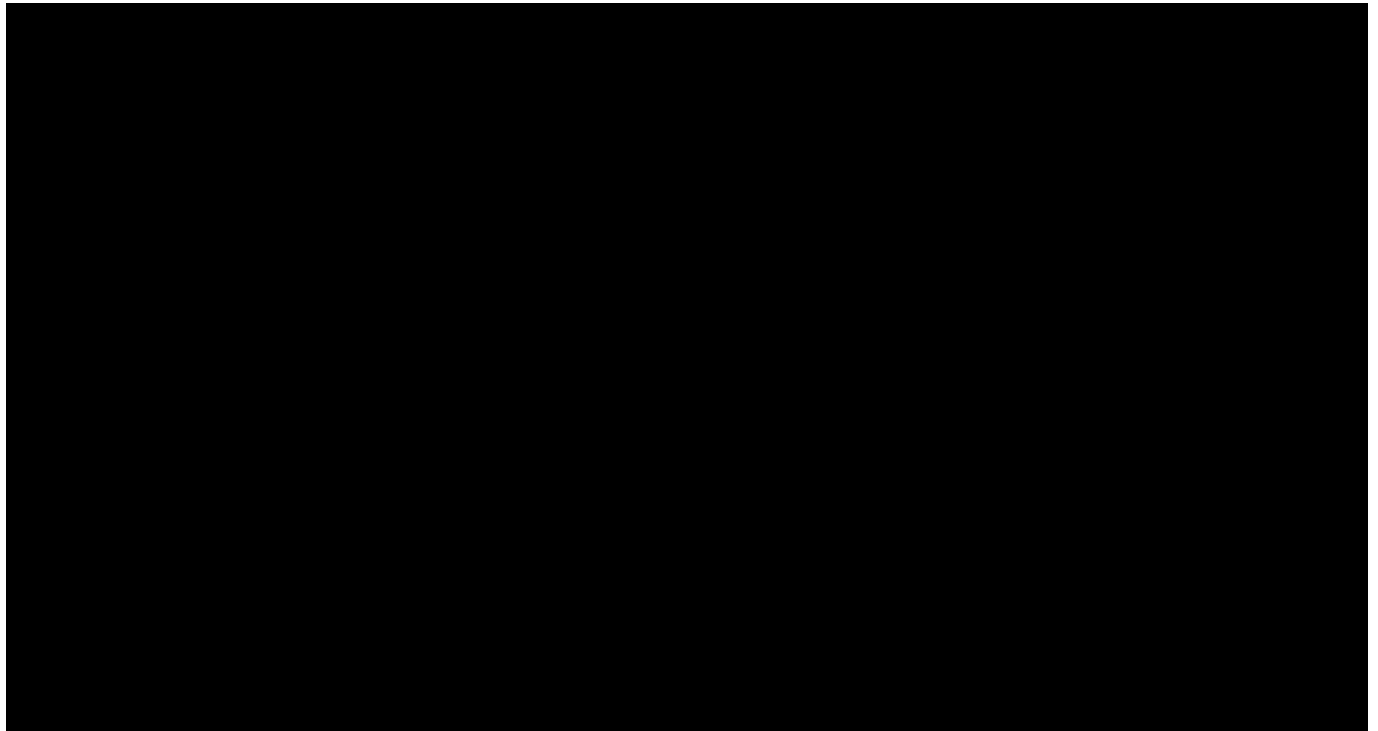

«La veu de l'Amazònia»

El primer capítol de la Instrumentum Laboris del Sínode d'octubre convida al coneixement cultural dels pobles de l'Amazònia

12 Agost, 2019 - ESGLÉSIA DE BARCELONA

«Molts han escrit i parlat sobre vosaltres. Està bé que ara siguin vostès mateixos els que s'autodefinen i ens mostrin la seva identitat. Necessitem escoltar-los». Amb aquestes paraules, es va dirigir el Sant Pare en el discurs al Port Maldonado (Perú), el gener de 2018, durant l'inici de la preparació del Sínode especial: «Amazònia: Nous camins per a l'Església i per a una ecologia integral».

Des de l'escolta i la dignitat

Fent al·lusió a les paraules del Papa d'aquell 19 de gener, la primera part del document d'aquest Sínode s'anomena: «La veu de l'Amazònia». En aquest sentit, aquesta part convida al coneixement cultural dels pobles de l'Amazònia, a l'observació d'allò que constitueix la seva identitat i a l'escolta d'allò que els representa i inquieta.

Destaca, per tant, l'objectiu de tornar al veritable sentit missioner, des del respecte i la transparència. Tal com exposa aquest primer capítol, l'Església vol «diferenciar-se netament de les noves potències colonitzadores, escoltant els pobles amazònics per poder exercir amb transparència el seu rol profètic». En aquesta línia, per parar atenció en la realitat del territori i dels seus pobles s'estructura en: la vida, el territori, el temps, el diàleg, i allà on hi ha l'Església amb aquest rostre amazònic.

Vida vs. amenaça

Quant a la vida, destaca la relació dels habitants amb l'aigua i la fauna del territori, com a font dels seus pobles, de les seves cultures i de les seves expressions espirituals. Una vida, que nodreix la naturalesa, el creixement i les cultures de milers de comunitats indígenes, agricultors, afrodescendents, poblacions que viuen a la vora de rius i ciutats.

En contrapartida, destaca l'amenaça de la destrucció i l'explotació de l'Amazònia. «La violació sistemàtica dels drets humans fonamentals de la població amazònica», exposa. Concretament, denuncia la violació dels drets dels pobles originaris, com el dret a la terra, a l'autodeterminació, a la delimitació dels territoris, a la consulta i al consentiment previ.

Segons les comunitats, que van participar en aquesta audiència sinodal, l'amenaça a la vida deriva dels interessos econòmics i polítics dels sectors dominants de la societat actual, en particular les empreses mineres. Actualment, el canvi climàtic i l'augment de la intervenció humana estan portant a l'Amazònia a un punt de no retorn. Altes taxes de desforestació, desplaçament forçat de la població i contaminació, posant en risc els seus ecosistemes i exercint pressió sobre les cultures locals.

Moment per al diàleg

Quant al «temps», destaca el moment de gràcia que viuen els pobles, en que «l'Esperit Sant obre nous camins que es discerneixen amb un diàleg». Precisament, el diàleg és culminant, en aquest Sínode. Així, es tracta: de conversar i intercanviar punts de vista sobre la situació actual de l'Església d'aquí i d'allà. En aquesta línia, el primer apartat destaca també la importància del diàleg en referir als «nous camins de diàleg», «diàleg i missió», «diàleg amb

els pobles amazònics», entre altres.

«El papa Francesc planteja la necessitat d'una nova mirada que obri camins de diàleg que ajudin a sortir de la senda de l'autodestrucció de l'actual crisi socio-ambiental», exposa el Instrumentum Laboris. Tal com el papa va dir durant el seu discurs al Port Maldonado, «el reconeixement i el diàleg serà el millor camí per transformar les històriques relacions marcades per l'exclusió i la discriminació». ~~També va en aquesta línia~~, quan el Sant Pare diu: «a través d'un intercanvi de dons l'Esperit Sant pot portar-nos cada cop més cap a la veritat i el bé».